

РЕШЕНИЕ

№ 1918

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 02.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7225** по описа за **2012** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с дата 12.07.2012г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място], чрез упълномощен адвокат М., против Решение по н.а.х.д. № 865 / 2012 г. на Софийски районен съд, НК, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №S007912(07.07.2011г., издадено от директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.355,ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за допуснато нарушение на чл. 7,ал.1 и ал.2 от същия кодекс.

С касационната жалба се иска отмяна на решението и на НП по съображения за допуснато неправилно приложение на закона - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 НПК, относно изводите на съда за законосъобразното ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора, конкретно се оспорва приетото, че е налице нарушение, тъй като дружеството било изпълнило задължението си да внесе дължимите осигурителни вноски за трудовите възнаграждения за месец декември 2010, действително със закъснение - при изплащането на възнагражденията на 28.01.2011г., вноските били внесени на 09 и

19.03.2011г., нарушението било за първи път, което не било отчетено, съставени били общо 6 наказателни постановления за същото нарушение – всички на една и съща дата (07.07.2011г.), не бил верен изводът, че не касаели едни и същи периоди, а общата имуществена санкция е 10 000 лв.

Ответникът - Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С., чрез процесуален представител – юристконсулт изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът – Костов от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, подадена е срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не е налице основание за прекратяване на административно-наказателното производство по чл.34 ЗАНН или поради погасяване на правото да се санкционира нарушението поради давност.

Така постановеното от въззивния съд е в съответствие с материалния закон, относно приетото, че касаторът действително е извършил посоченото в Акта за установяване на нарушение (АУАН) и НП административно нарушение по чл.7,ал.1 и ал.2 от КСО, като не е изпълнил задължението си да внесе едновременно с изплащането на трудовите възнаграждения дължимите осигурителни вноски за месец декември 2010г., което е следвало да бъде извършено на 28.01.2011г., установено при извършена проверка на 16.03.2011г. от служители на агенцията, за което нарушение е съставен на същата дата акт за установяване на нарушение, въз основа на който впоследствие е издадено и обжалваното пред първата съдебна инстанция НП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на писмените доказателства по административно-наказателната преписка сведения и разплащателна ведомост, описани в НП, както и свидетелските показания на В. В. – актосъставител.

Прието е в мотивите на решението, че тъй като е осъществен състава на нарушението по чл.7,ал.1 и ал.2 КСО, е приложен правилно чл.355,ал.1 от същия кодекс за ангажиране на отговорността на дружеството.Въззивният съд е приел освен спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния

закон при издаването на НП, в това число и по мотиви за формалния характер на нарушението, за принципно ниската степен на обществена опасност която разкрива, предвид периода на закъснението при внасянето на дължимите вноски – от 28.01.2011 г. до 19.03.2011г. включително, но последното било отчетено от наказващия орган с определяне на имуществена санкция в минимално предвидения размер.

Доводите в касационната жалба са неотносими към състава на нарушението, доколкото липсата на финансови средства не води до отпадане на задължението за внасяне на дължимите вноски за ДОО за сметка на работодателя и на осигуреното лице по чл. 7, ал.1 и ал.2 КСО – в случая на датата на плащането му. Изпълнението на това задължение не е поставено в зависимост от каквито и да са условия, които могат да доведат до отлагане на изпълнението му.

Също по аргумент и от ал. 3 на същата разпоредба, правилно е определена датата на нарушението – 28.01.2011г. в НП и АУАН. Също предвид установеното от фактическа страна в мотивите на АУАН и НП, и което не е спорно, че се касае за осигурителните вноски на 44 лица, нарушението не може да се окачестви като маловажен случай и да се приложи чл. 28 ЗАНН, което оправдава изводът на въззивния съд, че не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други случай от този вид. По тези съображения, правилни са изводите на въззивния съд, че ниската степен на обществена опасност по отношение на срока на закъснението е в съответствие с наложената в минимален размер имуществена санкция.

Неотносиом е доводът в касационната жалба за издадени общо 6 НП за едно и също нарушение и повторност на санкцията, тъй като процесното е първо по време съставено, предвид най-ниския номер на същото, съгласно описанието им.

По горните съображения, правилен е изводът на въззивния съд, че с издаване на процесното НП законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност по чл. 355, ал.1 КСО, и правилно е потвърдено НП, с оглед на което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение по н.а.х.д. № 865 / 2012г. на Софийски районен съд, НК, 10-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.